

„Nemtudtokróluk”

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 8. szám, 2019. február 22.

Blénesi Éva: Cigánynak lenni, költőnek lenni. Közelítések Bari Károly alkotói világához. Kalligram Kiadó, Budapest, 2018, 236 oldal, 3000 Ft

Az a reflektált viszony, amelyet a monográfia szerzője szinte mindvégig tartani képes a kötetben - ez jelentős, a saját szövegére vonatkozó alkotói szigorúságot feltételez -, önmagában hiteles nézőpontot állít elő. A személyes kötődés élményét, amelyet a bevezetőben éppen az *Elfelejtett tüzek* kötet kapcsán ír meg Blénesi, aki kimerevíti azt az élmény-pillanatot, amelyet tinédzserként a számára jelentett a könyv, vagy azt a metaforakészletet, amely inkább esszéisztikus, értelmező továbbírása a Bari-univerzumnak, nem kívánja elleplezni. Mert a hivatásos olvasó éppen attól válik azzá, hogy képes mit kezdeni érintettségével, úgy is mondhatnám, szöveggé képes formálni a szöveghez való sokféle viszonyulását. Blénesi eddigi életművét egyébként is ez a fajta érdeklődés jellemzi: a szövegek benneállása a nem-szöveg-valóságban, a műalkotás identitása és az általuk megtermelt identitások, a köznapi tapasztalatok irodalomká írása.

A Bari-monográfia pontosan tagolt: fejezetről fejezetre laza kronológiai rendben halad, ami ennek a fél évszázadnyi, egy esztétikai tapasztalatból induló, de több művészeti ágban (és tudományterületen) is megmutatkozó életműnek az átlátását segíti.